

Dette morede de unge, saa de straks begyndte at søge Billeder ogsaa i de øvrige Solnedgangs-Skyer i Horisonten. I smaa Klynger stillede de sig op langsmed Stranden, og hurtigt udviklede der sig nu en livlig Kappelstrid om, hvem der kunde se mest. Nogle paa-stod i Skyernes Omrids at se baade Slotte og Kirker med rubinrøde Kupler og gyldne Spir. Andre øjnede „ganske tydeligt“ Dyreskikkelser, Ryttere og kendte Menneskeansigter . . . en enkelt endog en Kalesche med fire Heste for, to Lakajer bag paa og en Brud inde i Vognen. Men hermed var ogsaa Skummet paa Kruset tappet, og man spredtes igen under Latter.

Men Lystigheden var vakt nu. Fire Piger tog hinanden i Hænderne og snurrede rundt, saa Skørterne susede. Andre Piger kom til . . . en stor Kres dannedes under Sang. Da nærmede ogsaa Karlene sig og vilde være med. Men dette satte Pigerne sig alle som en imod; tappert vægede de sig mod enhver Karl, der søgte at bryde Ringen eller smutte ind under deres Armé . . . indtil en af dem, en lille grævlingeagtig Tyksak, listede sig til at tage Tilløb helt ude fra Havkanten og — inden nogen anede det — sprang over to Pigers Hænder ind i Kresen. Saa blev Freden sluttet og Fæstningen aabnet.

Det blev mere Leg end Dans. Man stillede sig op i to store Rundkrese, Karlene inderst, Pigerne yderst, med Ansigterne vendte mod hinanden. Under stadig Sang bevægede Parrene sig hele Tiden paa samme Plet, mens de snart klappede i Hænderne, snart stam-pede med Foden, snart gjorde andre Fagter, afpassede efter Sangens Ord.

Ug Ræven rask over Isen foer,
og Ræven rask over Isen foer, —
saa faar vi Lov, saa faar vi Lov
at synge Kongernes Vise.
Her ser vi Kongerne, som de gaar,
og som de sidder, og som de staar,
og som de drejer sig i Dansen.